

ដំណើរការកាត់ក្តីរបស់តុលាការ

ដីកាកោះ

បើគ្មានកិច្ចព្រមព្រៀងសំរាប់ការសារភាពទេ រឿងនេះនឹងត្រូវបានកំណត់ពេលធ្វើការកាត់ក្តីមួយ ហើយយើងនឹងធ្វើដីការកោះមួយទៅឱ្យជនរងគ្រោះនិងសាក្សីទាំងអស់ ។ ដីការកោះគឺជាដីការបញ្ជារតំរូវផ្លូវអ្នកឱ្យមកបង្ហាញខ្លួននៅតុលាការនៅថ្ងៃជាក់លាក់ ឬមានពេលដើម្បីមកកាន់តុលាការក្នុងរយៈពេលជាក់លាក់មួយ ។ ការខកខានមិនធ្វើតាមដីការកោះមួយគឺជាបទឧក្រិដ្ឋ ។ បើមានហេតុផលខ្លះដែលអ្នកមិនអាចទៅបង្ហាញខ្លួនតាមពេលវេលាបញ្ជាក់នៅក្នុងដីការកោះទេ សូមមេត្តាទូរស័ព្ទទៅយើងនិងប្រាប់ឱ្យយើងដឹងហើយយើងនឹងធ្វើកិច្ចប្រឹងប្រែងគ្រប់យ៉ាងដើម្បីសំរបសំរួលតាមកម្មពេលវេលារបស់អ្នក ។ បើយើងមិនអាចកោះហៅអ្នកបានពីព្រោះអ្នកបានប្តូរលំនៅ ឬបើអ្នកមិនទៅបង្ហាញខ្លួននៅតុលាការទេ ចៅក្រមនឹងមុខជារិសាយសំណុំរឿងនេះចោល ។

ការកាត់ក្តី

នៅក្នុងការកាត់ក្តីមួយ រដ្ឋមានបន្ទុកដើម្បីបញ្ជាក់ថាចុងចោទមានកំហុសដូចការចោទប្រកាន់“ដោយគ្មានការសង្ស័យអ្វីឡើយ” ដែលមានន័យថាចៅក្រមឬគណៈវិនិច្ឆ័យត្រូវរកឃើញថាបទចោទប្រកាន់គឺ“ស្ទើរតែពិតទាំងស្រុងហើយ”។ នៅពេលកាត់ក្តីចុងចោទបានបង្ហាញមុខហើយ មេធាវីរបស់គាត់ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យសួរសំណួរពីសាក្សីទាំងអស់ ។ ការកាត់ក្តីទាំងអស់ (លើកលែងតែការកាត់ក្តីភាគច្រើនរបស់ក្មេង) បើកជាសាធារណៈដែលមានន័យថានរណាក៏អាចមើលបានដែរ ។ នៅក្នុងការកាត់ក្តីដោយគ្មានគណៈវិនិច្ឆ័យ បន្ទាប់ពីសាក្សីទាំងអស់ឆ្លើយនៅក្រោមសំបក់រួចហើយ ចៅក្រមសំរេចថាតើចុងចោទមានកំហុសឬទេ ។ ក្នុងករណីកាត់ក្តីដោយមានគណៈវិនិច្ឆ័យ ដើម្បីឱ្យរកឃើញថាចុងចោទមានកំហុស ទាល់តែសមាជិកទាំងដប់ពីរនាក់របស់គណៈវិនិច្ឆ័យត្រូវតែយល់ព្រម ។

ចុងចោទមានសិទ្ធិប្តឹងតវ៉ាចំពោះការរកឃើញកំហុសនេះ ។ ការប្តឹងតវ៉ាអាចមានរយៈពេលរហូតដល់ពីរឆ្នាំ ហើយភាគច្រើនមិនមានជោគជ័យទេ ។ បើចុងចោទត្រូវគេរកឃើញថាគ្មានកំហុសទេរដ្ឋមិនអាចប្តឹងតវ៉ាបានទេហើយសំណុំរឿងនេះត្រូវ បានបិទជា រឿងរហូត ។

ការកាត់ទោស

បន្ទាប់ពីចុងចោទសារភាពទទួលកំហុស ឬត្រូវបានរកឃើញថាមានកំហុសបន្ទាប់ពីការកាត់ក្តីរួចចៅក្រមកំណត់ថាតើទោសនិងត្រូវជាអ្វី ។ វាអាចប៉ុន្តែមិនកំរិតចំពោះ៖ជាប់គុក ជាប់ប្រូបេសិន បង់ពិន័យ ការបំរើសហគមន៍ ។ល។ ជនរងគ្រោះមានសិទ្ធិទៅស្តាប់នៅពេលកាត់ទោស ហើយអាចធ្វើដូច្នោះបានដោយថ្លែងការទៅនាសវនាការកាត់ទោស ឬសរសេរសេចក្តីថ្លែងមួយដែលអាចអានដោយមេធាវីដើមចោទបាន ។ បើអ្នកជាជនរងគ្រោះ យើងនឹងជំរាបអ្នកអំពីថ្ងៃទីឡើងកាត់ក្តី ហើយនិងជួយអ្នកប្រុងប្រៀបបើអ្នកប្រាថ្នាចង់ធ្វើសេចក្តីថ្លែងមួយ ។ បន្ទាប់ពីសវនាការមក

ការបង្ហាញខ្លួនស្តាប់ការចោទប្រកាន់

បន្ទាប់ពីបណ្តឹងមួយត្រូវបានដាក់ប្តឹងនៅក្នុងតុលាការមណ្ឌល ឬបណ្តឹងចោទប្រកាន់មួយបានចេញដោយអគ្គគណៈវិនិច្ឆ័យ ចុងចោទបង្ហាញខ្លួនក្នុងតុលាការដើម្បីឱ្យគេប្រាប់អំពីបទចោទប្រកាន់និងដើម្បីឆ្លើយតប ។ នេះគេហៅថាការបង្ហាញខ្លួនស្តាប់ការចោទប្រកាន់ឬការបង្ហាញខ្លួនលើកដំបូង ។ ធម្មតាចុងចោទឆ្លើយថា“ មិនមានកំហុសទេ” ។ នៅពេលនេះហើយដែលការិយាល័យរបស់មេធាវីមណ្ឌលបញ្ជេញក្រដាសស្នាមអំពីភស្តុតាងទាំងអស់ដែលគេបានប្រមូលទុកដើម្បីប្រឆាំងទល់នឹងចុងចោទ ។ សំណុំក្រដាសនេះគេហៅថា“ ការរកឃើញ” ។

សំណើរផ្លូវការ

បន្ទាប់ពីការបង្ហាញខ្លួនស្តាប់ការចោទប្រកាន់ គេឱ្យពេលចុងចោទ 21 ថ្ងៃដើម្បីដាក់ប្តឹង“ សំណើរផ្លូវការ” ។ សំណើរផ្លូវការភាគច្រើនបំផុត គេហៅថា“ សំណើរផ្លូវការដើម្បីសង្កត់បញ្ជាក់” ដែលសុំឱ្យចៅក្រមបញ្ជាថាមេធាវីមណ្ឌលមិនអាចប្រើពត៌មានបែបនោះមកប្រឆាំងនិងចុងចោទទេ ។ សំណើរផ្លូវការអាចសុំឱ្យចៅក្រមបញ្ជាមេធាវីមណ្ឌលរកពត៌មានបន្ថែម ឬដើម្បីឱ្យដូចាត់តាំងអ្នកស៊ើបអង្កេតឯកជនដើម្បីធ្វើការឱ្យចុងចោទ ។ សំណើរផ្លូវការទាំងអស់ត្រូវបានគិតគូរវាងមេធាវីឬដោយចៅក្រមបន្ទាប់ពីសវនាការមួយ ។ ជូនកាលសំណើរផ្លូវការអាចពន្យារពេលករណីនេះជាច្រើនអាទិត្យឬជាច្រើនខែទៀតផង ។ ការកាត់ទោសមិនអាចធ្វើបានទេរហូតទាល់តែសំណើរផ្លូវការទាំងអស់ត្រូវបានដោះស្រាយរួច ។

កិច្ចព្រមព្រៀងសំរាប់ការសារភាព

ចំនួនភាគច្រើនបំផុតរបស់ចុងចោទសារភាពទទួលកំហុសដោយមិនបានទៅដល់ការកាត់ក្តី ។ ការសារភាពភាគច្រើនគឺជាលទ្ធផលនៃកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងមេធាវីដើមចោទនិងមេធាវីរបស់ចុងចោទ ជាធម្មតាក្នុងការផ្តល់មកវិញជាផ្លូវរបស់ការសារភាពទទួលទោសចំពោះការចោទប្រកាន់យើងនិងស្នើរយោបល់ឱ្យមានការកាត់ក្តីជាក់លាក់។ ជូនកាលយើងនឹងលើកលែងការចោទប្រកាន់ដើម្បីប្តូរជាមួយការសារភាពចំពោះបទចោទប្រកាន់ឯទៀត ។ បើអ្នកជាជនរងគ្រោះ យើងនឹងធ្វើការព្យាយាមគ្រប់បែបយ៉ាងដើម្បីពិគ្រោះគ្នារកកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយអ្នកជាមុន ពីព្រោះយោបល់របស់អ្នកមានសារៈសំខាន់ណាស់ចំពោះយើង ។ នេះជាហេតុផលមួយទៀតថាតើហេតុអ្វីទើបអ្នកត្រូវតែប្រាប់ឱ្យយើងដឹងបើពត៌មានសំរាប់ទាក់ទងអ្នកកែប្រែ ។ បើអ្នកមិនចូលចិត្តកិច្ចព្រមព្រៀងសំរាប់ការសារភាពនោះទេ អ្នកមានសិទ្ធិប្រាប់ឱ្យចៅក្រមដឹង ។

កិច្ចព្រមព្រៀងសំរាប់ការសារភាពមានប្រយោជន៍ចំពោះជនរងគ្រោះពីព្រោះវាធានាអះអាងការជាប់ទោសចំពោះបទឧក្រិដ្ឋដោយមិនចាប់ដាក់ជនរងគ្រោះនិងសាក្សីឱ្យឆ្ងងកាត់សភាពមិនស្រួលចិត្តនិងការប៉ះពាល់ជានាំងក្នុងការទៅកាន់ការកាត់ក្តី ហើយនិងមានការប្រថុយគ្រោះថ្នាក់ដែលអាចជាការរកឃើញថា“ គ្មានកំហុស”។ វាក៏នឹងអនុញ្ញាតឱ្យយើងនាំសំណុំរឿងច្រើនថែមទៀតមកកាត់ទោសជាងពេលដែលយើងអាចធ្វើបានដោយគ្មានវា ។

បទចោទប្រកាន់

យើងទទួលខុសត្រូវសំរាប់ការសំរេចថាតើជនម្នាក់គួរឬមិនគួរត្រូវគេចោទប្រកាន់ហើយនិងតើបទចោទប្រកាន់នោះគួរជាអ្វី ។ យើងយោងលើការសំរេចរបស់យើងទៅលើពត៌មានដែលយើងទទួលពីប៉ូលីសដែលស៊ើបអង្កេតឧក្រិដ្ឋកម្មនោះ ។ ជូនកាលយើងធ្វើសំណុំរឿងត្រឡប់ទៅឱ្យប៉ូលីសវិញដើម្បីសុំពត៌មានបន្ថែមទៀត។

នៅពេលដែលយើងសំរេចថាចោទប្រកាន់សំណុំរឿងមួយ បើសិនបទឧក្រិដ្ឋនោះជាបទមជ្ឈឹម យើងដាក់ពាក្យប្តឹងក្នុងតុលាការមណ្ឌលមួយ នៃតុលាការមណ្ឌលបី—ក្រុងប្រ៊ិដកុន ក្រុងវេសចាច ឬក្រុងផតវឡែន—យោងទៅលើកន្លែងដែលគេបានធ្វើបទល្មើសនោះ ។ បើសិនបទល្មើសនោះជាបទឧក្រិដ្ឋ យើងជូនសំណុំរឿងទៅអគ្គគណៈវិនិច្ឆ័យដែលជាក្រុមមួយមានប្រជារាស្ត្រ 23 នាក់ដែលរៀបចំវគ្គាមួយខែម្តង ចំនួនពីររឺថ្ងៃដើម្បីពិនិត្យមើលភស្តុតាងនិងកំណត់ថាតើសំណុំរឿងនេះគួរឬមិនគួរបញ្ជូនទៅមុខទៀត ។ បើអគ្គគណៈវិនិច្ឆ័យពោះឆ្នោតថា**ទេ** សំណុំរឿងនោះត្រូវគេបញ្ចប់ ។ បើគេពោះឆ្នោតថា**ពេទ** បណ្តឹងចោទប្រកាន់មួយត្រូវបានដាក់ប្តឹងប្រឆាំងទល់និងចុងចោទនៅក្នុងតុលាការជាន់ខ្ពស់ក្នុងក្រុងផតវឡែន ។

ជំនួយ

មួយរយៈពេលខ្លីបន្ទាប់ពីសំណុំរឿងមួយត្រូវបានចោទប្រកាន់ជនរងគ្រោះ?អ្នកនាំពាក្យរបស់សាក្សីនិងទាក់ទងអ្នក និងនៅចាំឆ្លើយនិងសំនួររបស់អ្នក ហើយនិងជួយអ្នកតាមរយៈដំណើរការនេះ ។ វាជាការសំខាន់ណាស់ដែលអ្នកប្រាប់ឱ្យយើងដឹងនូវការប្រែប្រួលណាមួយនៅក្នុងពត៌មានសំរាប់ទាក់ទងអ្នក ដូចជាទូរស័ព្ទនៅផ្ទះនិងនៅកន្លែងធ្វើការឬអាស័យដ្ឋានសំរាប់ថ្កើសំបុត្រ ។ នៅពេលណាមួយក្តីនៅខណៈដែលសំណុំរឿងត្រូវបានព្យួរទុក មេធាវីរបស់ចុងចោទ ឬអ្នកស៊ើបអង្កេតរបស់អ្នកអាចព្យាយាមនិយាយជាមួយអ្នក បាន ។ វាជាការសំរេចគាត់ទេ បើអ្នកមិនចង់និយាយទេនោះ ។

ប្រាក់បង់ធានាខ្លួន

នៅពេលជនម្នាក់ត្រូវបានចោទប្រកាន់ ធម្មតាគេកំណត់ចំនួនប្រាក់បង់ធានាខ្លួន។ ប្រាក់បង់ធានាខ្លួនអាចជាចំនួនប្រាក់និងឬល័ក្ខខ័ណ្ឌដែល គេរចនាឡើងដើម្បីអះអាងថាចុងចោទនិងត្រឡប់មកតុលាការវិញ ហើយនិងឱ្យជនរងគ្រោះមានអារម្មណ៍សុវត្ថិភាព ។ បើសិនចុងចោទមិនអាចមានប្រាក់តាមចំនួនទេឬអនុវត្តតាមល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃការធានាខ្លួននេះទេ ពួកគេនៅជាប់ឃុំឃាំងរហូតដល់សំណុំរឿងរបស់ពួកគេត្រូវបានដោះស្រាយរួច ។

ពីមេធាវីដើមចោទ ជនរងគ្រោះនិងឬត្រួសាររបស់ជនរងគ្រោះ ហើយនិងចុងចោទ ចៅក្រមនឹងប្រកាសការកាត់ទោសជាធម្មតានៅពេលនេះភ្លាមនិងនៅទីនោះ ។

បទឧក្រិដ្ឋត្រូវបានបែងចែកជាថ្នាក់ A ថ្នាក់ B ឬថ្នាក់ C ។ ការបំពានលើថ្នាក់ទទួលពិន័យយ៉ាងច្រើនបំផុតជាប់គុក 20 ឆ្នាំ (5 ឆ្នាំសំរាប់កាលៈទេសៈពិសេស) ថ្នាក់ B ជាប់គុក 10 ឆ្នាំ ហើយនិងថ្នាក់ C ជាប់គុកយ៉ាងច្រើនបំផុត 5 ឆ្នាំ ។ បទមជ្ឈឹមត្រូវបានគេចាត់ថាជាបទឧក្រិដ្ឋថ្នាក់ D និងថ្នាក់ E ហើយត្រូវគេដាក់ទោសយ៉ាងច្រើនបំផុតគឺជាប់ឃុំឃាំង ឬជាប់គុក 365 ថ្ងៃ ។ ការបង់ពិន័យ ប្រូបេសិន ឬការសងដំរីចិត្តអាចត្រូវបានគេចេញដីកាបញ្ជាទៅតាមកំរិតណាមួយរបស់ជនប្រព្រិត្តឧក្រិដ្ឋកម្ម ។

ជនរងគ្រោះមានសិទ្ធិឱ្យគេប្រាប់អំពីការដោះលែងចុងចោទ ។ បើចុងចោទនៅក្នុងមន្ទីរឃុំឃាំងនៃខោនធីមីមប៊ីលែន្ត សូមទូរស័ព្ទទៅមន្ទីរនោះ ។ បើចុងចោទជាប់គុក ចូរបំពេញពាក្យផ្ញើទៅអ្នកបន្ទាប់ពីកាត់ទោសរួចហើយបញ្ជូនវាទៅការិយាល័យនេះវិញ បើអ្នកប្រាថ្នាតែប្រែពត៌មានសំរាប់ទាក់ទងរបស់អ្នក សូមទូរស័ព្ទទៅមន្ទីរឃុំឃាំង ឬជួយបើចុងចោទជាប់គុក សូមទាក់ទងផ្នែកបំរើជនរងគ្រោះលេខនៅជាមួយក្រសួងពន្ធនាគារ ។ ការរំរូវឱ្យជំរាបដំណឹងចប់ដោយយោងទៅលើការដោះលែងចុងចោទឬលើសំណូមពរជាលាយលក់អក្សររបស់ជនរងគ្រោះ ។

ការសងការបង់ខាតដល់ជនរងគ្រោះ

បើអ្នកបានចាត់បង់ខាងលុយកាក់ដោយសារលទ្ធផលធ្លាល់នៃអំពើឧក្រិដ្ឋ យើងនិងសុំឱ្យតុលាការចេញបញ្ជាឱ្យចុងចោទសងលុយអ្នកជាភាគមួយនៃការកាត់ទោស ។ រឿងនេះគេហៅថាការសងការបង់ខាតវិញ ។ យើងនឹងឆ្លើយឱ្យអ្នកសំរាប់បំពេញអំពីការចាត់បង់របស់អ្នក ហើយយើងនឹងជួយបើអ្នកមានសំណួរអ្វីមួយអំពីពាក្យទាំងនោះ ។ ការសំរេចចេញដីការបញ្ជាឱ្យសងការបង់ខាតគឺស្រេចលើចៅក្រមដែល នឹងចេញដីកាបញ្ជាឱ្យសងការបង់ខាតនៅពេលដែលរកឃើញថាចុងចោទអាចមានលទ្ធភាពដើម្បីសងតែប៉ុណ្ណោះ ។

ជនរងគ្រោះអាចទាក់ទងក្រុមប្រឹក្សាខាងការសងការបង់ខាតដល់ជនរងគ្រោះដើម្បីសុំជំនួយផងដែរ ។ ក្រុមប្រឹក្សានេះមានមូលនិធិគាំទ្រ ដោយការទារលុយបន្ថែមពីការទារលុយពិន័យនៃបទឧក្រិដ្ឋទាំងអស់ ។ គោលបំណងនៃក្រុមប្រឹក្សានេះគឺដើម្បីសងជនរងគ្រោះនៃអំពើឧក្រិដ្ឋ ឃោរឃៅសំរាប់ការចាត់បង់វិញដោយមិនគិតថាតើចុងចោទត្រូវបានគេរកឃើញកំហុសជាក់ស្តែងឡើយ ។ ដើម្បីរកពត៌មាននិងជំនួយបន្ថែម អ្នកអាចទាក់ទងយើងឬក្រសួងអគ្គមេធាវីដែលត្រួតមើលពីលើក្រុមប្រឹក្សានេះ ។